

HOGESCHOOL UTRECHT ROEIT MET 'DOORHALER' (10) EN 'DOORDRIJVER' (12) DE ELFSTEDENTOCHT EN AANSLUITEND HT 2010

De Hogeschool Utrecht vierde in 2010 zijn dertigste HT-race. Een verslag van Erik Hintzen.

"Na het trainen mooie verhalen, biertje, lekker bij elkaar over koetjes en kalfjes praten. Geschiedenis, voorgaande tochten. Wat kunnen we nu eens bedenken voor het dertigste HT-jubileumjaar van de Hogeschool Utrecht vooraf aan de HT. Het broedt al enige tijd en gekscherend werd de Elfstedentocht al eens geroepen. Ik geloof dat het stuurboord 4 was.

- 1993 -

Sponsors zijn een steeds grotere rol gaan spelen in het sloeproeien, want er wordt veel geld gestoken in de nieuwbouw van sloepen. Er zijn ideeën ontstaan voor het invoeren van een aparte klasse voor deze race-sloepen. Dit jaar was dit echter nog niet aan de orde. Overigens staat het record nog steeds op naam van de ploeg van Rederij Doeksen van 1989 met een tijd van 2 uur en 35 minuten. Toen was de afstand nog wel een paar kilometer korter. De organisatie wil toch de nadruk blijven leggen op de traditionele, zware houten sloepen. Zoals de sloepen de Houtman en De Rijp van het Maritiem Instituut Willem Barentz, die al vanaf het begin aan de race deelnemen.

September 2009, na de schoolvakantie beginnen de roeitrainingen weer orde te krijgen. De laatste wedstrijden zijn in het zicht waaronder Amsterdam en MPM. Een comité van een man of vier kluit samen na de trainingen en smeden een plan of het mogelijk is de Elfstedentocht al roeiend af te leggen met onze sloepen. Organisatorisch, technisch, breedte keer hoogte keer diepte, en financieel wordt alles bestudeerd en na enkele weken zijn ze eruit. We gaan de Elfstedentocht roeien vooraf aan de HT 2010.

Na het besluit werden de specifiekere taken verdeeld onder de vrijwilligers binnen de roeivereniging. Het animo was groot, totdat het tijdstip steeds dichterbij kwam. Velen keken toch angstvallig naar wat er te gebeuren stond. Tweehonderd plus nog veertig kilometer in één stuk roeien is niet mis. De route stond ook nog niet volledig vast doordat er bepaalde doorgangen waren, die niet bevaren konden worden met onze sloepen of met de volgboot. Goede stuurlied staan aan wal, en het beste plan was dan ook niet meteen gesmeed. Uiteindelijk stond vast wat de etappe indeling zou worden, gewoon simpelweg, vijf keer veertig kilometer en een HT:

Zaterdag 8 mei	Start Harlingen – Leeuwarden - Birdaard
Zondag 9 mei	Birdaard – Dokkum - Leeuwarden
Maandag 10 mei	Leeuwarden – Sneek – Woudsend - Sloten
Dinsdag 11 mei	Rustdag
Woensdag 12 mei	Sloten – Heegermeer – Stavoren via IJsselmeer naar Workum
Donderdag 13 mei	Workum – Bolsward - Harlingen finish
Vrijdag 14 mei	HT 2010

Het trainingsprogramma werd afgestemd op de lange tocht. Eet- en drinkgewoontes werden acht weken voor aanvang aan de kant gezet, ook tijdens Koninginnedag. Een streng dieet en geen alcohol was het motto en ongelofelijk, maar waar, hield iedereen, inclusief de stuurlied, zich hier aan. Nadat zich op het allerlaatste moment nog enkele sponsors aanmeldden en de sportmassieurs voor iedere dag geregeld waren, kreeg het plan definitief groen licht. De Elfstedentocht startte zaterdag 8 mei 2010.

De tjalk De Jonge Koop van Utrecht werd samen met de sloepen vanuit Utrecht naar Harlingen gevaren. Op vrijdagavond en zaterdag vroeg in de morgen meldden de roeiers zich voor deze tocht der tochten in het ruim van de tjalk. Het was een kille sobere ochtend die zaterdag daar in de haven van Harlingen. Na een degelijk ontbijt zijn we om half negen de tocht gestart en rond negen uur waren we met onze sloepen door de sluis bij Harlingen. Iedere sloep voer zijn eigen tempo en tijdens de lunch ontmoetten we elkaar weer.

Met name de eerste dag was een saaie dag, in de ochtend een stevig windje over het kanaal. Maar eenmaal aangekomen in Leeuwarden knapte het weer op en daarmee ook de sfeer in de sloep. Bij het eindpunt bij de molen in Birdaard was iedereen blij dat deze eerste dag erop zat. Die pakt niemand meer van ons af. De eerste stempeltjes waren bij de plaatselijke boer opgehaald. Voor de watertjes waar de tjalk ons niet kon volgen, was een volgauto geregeld die voor proviand en warme drank zorgde. Onze eigen enthousiaste toeschouwer(s) volgde(n) ons langs de vele fietspaden langs het water.

- 1994 -

Hoe belangrijk sommige roeiers het vinden om de HT-roeibokaal in de wacht te slepen is dit jaar wel gebleken. Er was een geruchtenstroom op gang gekomen die ook de HT-Roeicommissie bereikte. Dit had tot gevolg dat tijdens de sleepproeven (om de handicap vast te stellen) de sloepen onaangekondigd met een kraan uit het water werden getild. En wat bleek: De Friesche Elf hoopte een hogere eindklassering te bereiken door middel van een dwarsplankje op het roer; hierdoor zou tijdens de proef een hogere weerstand worden vastgesteld. De roeiers van de Toverbal schrokken hiervan en begonnen aan hun sloep te prutsen. Ze weigerden ermee te stoppen en toen ook hun sloep uit het water werd gehesen, bleek er een spleet in de achterstevens te zitten. De plaat die daar ingezet had, lag waarschijnlijk al op de bodem van de Willemshaven. Beide sloepen werden na de race gediskwalificeerd en voor het volgende jaar uitgesloten van deelname. De Friesche Elf accepteerde dit, maar de Toverbal spande een rechtszaak aan, die door roeiers werd verloren.

Na een stevig diner en een rondleiding door de molen werd op de camping en in de De Jonge Koop van Utrecht de nacht doorgebracht, om zondag aan etappe 2 te beginnen via Dokkum terug naar Leeuwarden. Het weer was erg goed, droog en niet te warm. Na in totaal tachtig kilometer roeien, kwamen we in Leeuwarden aan en stonden de masseuses ons op te wachten. Daar maakte iedereen gretig gebruik van. Maandag ging de tocht zuidwaarts richting Sneek met eindbestemming Sloten. De pers in Friesland had ons ook in de gaten gekregen en er werden krantenartikelen geplaatst, waarna we vanaf de kade aangemoedigd werden door enthousiaste bewoners. Na drie dagen (honderd twintig kilometer) geroeid te hebben, kwamen we in Sloten aan. Inmiddels hadden we alle liedjes die we maar konden bedenken al gezongen, 'ik ga op reis en ik neem mee' met sloepen jargon gespeeld, en waren we veel gezellige stempelaars en brugwachters tegen gekomen. In Sloten wachtte de rustdag van dinsdag. De sfeer onderling was erg goed waarbij zelfs een gezonde concurrentie aanwezig was tussen de beide sloepen.

Woensdag was de zwaarste dag, van Sloten naar Stavoren, en over het IJsselmeer naar Workum. Op het Heegermeer stond al een fikse wind met harde regen, maar het IJsselmeer sloeg alles. De pleziervaart maakte zich uit de voeten, maar wij hebben de tocht voortgezet, mede te danken aan de muzikale ondersteuning en supporters vanaf ons begeleidingsschip De Jonge Koop van Utrecht. Het was op de hoge golfslag vier meter vooruit, en drie meter achteruit.

Gemiddeld werd de drie kilometer per uur niet gehaald. Hier kwam het ware stoempen om de hoek kijken. Stoicijns doorgaan en niet opgeven. Eenmaal binnen in de haven van het beschutte Workum ging de wind liggen alsof het een beproeving was geweest. Gelukkig stonden warme douches en moeders stampot klaar op de boerderij, en we hadden na zo'n dag niet zonder onze geweldige masseurs gekund. Na deze dag kon de tocht niet meer stuk, en iedereen was zo content dat dag vijf en de HT een eitje zou worden. De sterke verhalen waren hiermee binnen. Donderdag was een relaxte roeidag waarbij we de Elfstedentocht finishte in Harlingen. Na alle stempels binnengehaald te hebben, hebben wij vol trots ons kruisje officieel uit handen van Henk Kroes in ontvangst mogen nemen.

In de haven van Harlingen was het gezellig druk die avond, aangezien de vrijdag de HT weer van start ging. Daar waren we ook klaar voor en zo gezegd, zo gedaan stonden we vrijdag aan de start van onze dertigste HT. Na een week al heel wat gewend te zijn, en nu ineens mooi weer en een vlakke Waddenzee, ging de Doorhaler als een speer naar de overkant. Als 65e gestart en als 4e binnen; dit was voor ons een geweldige bekroning, nu kon het feest echt beginnen. Dat deze roeiweek een onvergetelijke happening is geweest, is voor niemand een discussie. Het is een tocht die wij iedereen aanraden, en die je zelf moet ondervinden om dit te begrijpen. De tocht wordt door de Hogeschool Utrecht afgekort de ET-10 genoemd verwijzend naar Elfstedentocht-Harlingen-Terschelling 2010."

